

מסורת הש"ס

(א) לקמן דו.

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה ולקמא וכו' ומ"ע הדריח כו' הא: (ב) ד"ה מני וכו' והי' זו כפקידה: (ג) תוס' אמרינן לקמן. ג"כ בדף טו: (ד) ד"ה ר"מ וכו' דבסמך. ג"כ דף ו ע"ה: (ה) בא"ח מעטלה עמשה וקדושים למפרע ויחסי לענין שמקולקלת כ"ל: (ו) בא"ח הרוואה כהם חוששת משום:

גליון הש"ס

תוס' ד"ה ר"מ היא בו וניטול לפרש"י ר"מ היא ע"י כ"ש רפ"כ דעלה:

מוסף רש"י

בשני עדים. שני מיליים לקמן (בבביתו ט:). אחד לו ואחד לה. לקמן לאחר המשפט (לקמן דו).

תוס' הרא"ש

וברייתא דברי הכל. כלומר אף ר' דוסא מודה דישלש בשעת וסתה מטמאה מעת לעת וכ"ש דהא אפי' בשעת וסתה מטמאה מעת לעת מ"י פשיטא דברייתא לא אחיא אלא כו' דוסא מוקמינן שאם תראה שלא בשעת וסתה מטמאה מעת לעת מכלל דבשעת וסתה דיה שעתה. ולולא שיש קמא ק"ל כרבנן כסתמא דמתני' ולולא שיש בברא ק"ל כו' דוסא. וסתמא דמתני' וכו' דוסא (וקמינן) ות"ק לא פליגי דהא לקמן פסקי' כו' אלעוד דאמר ר' נחש דיון שעתן: לחומרא מוקמינן וז"ל ומעיקרא מאה לא אוקמינא לחומרא. וי"ל מקמי דרשימעי ליה ניחא ליה לאוקמא לקולא ותהיה מתני' דברי הכל אבל השתדלשמיעי ליה ברייתא דמה נשך חד מנייהו דברי הכל נ"ל ניחא ליה לאוקמא לקולא (א) ומתני' דברי הכל וברייתא ביחדיה: ר"מ מאיר היא דמחמיר בכתמים. פרשיי טפי מבדיקה וקשה דרואה נמי אכשכח דמחמיר דרואה אפי' דבמטמאה מעת לעת אינה מקולקלת למינה ורואה כהם מקולקלת כדאייתא לקמן בשמעתין. וי"ל וההיא ד' מאיר היא מוקמינן ברוואה כהם מטמאה בועלה למפרע והיינו דוקא לר' מאיר כדאמרי' לקמן פרק כל הדר. ומיהו קשה דלא הוה ליה למיירי דמחמיר בכתמים אלא ר"מ היא דתניא וכו' הלכך נראה לפרש דמחמיר בכתמים בעלמא טפי מדרבנן כדתיניא כ"פ בא סימן הרוואה כהם הרי זו מקולקלת והחוששת משום זוב דברי' ר' מאיר וחקמים אומרים אין בכתמים משום זוב והתם נמי אמרינן בנ"מ מאן חכמים ר' חנינא נמי אנטויגוס ולהכי מיקל נמי הא בדרבנא כו' וכן משמע בירושלמי דערלה פרק התרומה דקאמר ר' מאיר מחמיר דבריהי' ומייתי מהך דחוששת משום זוב: אין מכינסתו לחורין ולסדקין הלכך לא הוי בדיקה. מכאן משמע דכל בדיקת נשים שצריך להכניס לחורין ולסדקין. ובענין אחר לא מיקרי בדיקה אלא קינוח וכן מוכח לקמן בסוף פירוקן גבי אשה מהו שתברוק עצמה כשיכור וסת לחייב בעלה חסאה: השתא מעת לעת מבעטת. ע"פ שפיעה ולא ברקה כרואי לא (מטמאה למפרע) מפקידה לפקידה שלא הפסיקה בבדיקות מיבעיא:

שמאי פרק ראשון נדה

ה.

עין משפט
גזר מצוה

ולוקמא איפכא. כדלוקמיה מעיקרא ומ"ט (א) הדרי זה הא שפיר מני לאוקמי מתני' דברי הכל ובריתא רבנן: לקולא ולחומרא. מעיקרא אוקמינא לקולא דבשעת וסתה דברי הכל דיה שעתה ובשלא בשעת וסתה פליגי והשתא אוקמינא פלוגתא בשעת וסתה ואיכא דמחמיר ומטמאה לה למפרע ושלא בשעת וסתה ד"ה מטמאה למפרע: קמיני שאם טראה. כמו אמר מר: שאם טראה נ"ו. אלמא דטעם דכתמיה מטמאה למפרע משום דאשכחן זהו ראייה טמאה למפרע דהשתא לא הוה כתמיה חמור מראייתה וש"מ דאשה דיג לא וסת הוא דפלוג רבנן בין כתמיה לראייתה דכתמיה מטמאה למפרע ובראייתה דיה שעתה משום דבראייתה שלא בשעת וסתה אשכחן טומאה למפרע: הא שאר נשים שאמרו חכמים דיון שעתן. כגון ארבע נשים [.] דללא אשכחן זהו ראייה טמאה למפרע כתמן נמי איתו טמא למפרע: כחמן לראייתן. מכאן ואילך טומאות: חוץ מפינוקא נ"ו. דאפילו מכאן ולהבא נמי לא והא דלמך בתולת דמיס כתמן כראייתן דלמכאן ולהבא מיהא טמאה היינו כשהגיע זמנה לראות ולא ראתה: מלולא דנס. ולא ידעה אי אחי מנופה אי לא: אין חוששין לה. ואפילו אין לה זמנה לתולת דבשוק של טבחים לא עברה איכא לנימר עברה ולאו אדעתה דהא בגופה אין לתולת כל עיקר דכתמין דרבנן נינהו וכי גזר רבנן כשהגיע זמנה לראות מניי זה אצל זה לא גזר הו"ל ואין זה דמיס. ולקמן מפרש איזה הוא זמנה משיגיעו ימי הנעורים שהביאה שמי שערות או בת י"ב שנה ויום אחד ואע"פ שלא הביאה שמי שערות: ומי אינו ליה לרבי חנינא כהם כלל. צאצא נשים ואפילו מכאן ולהבא: דמחמיר בעדים. טפי מבראייתה דראיית ארבע נשים הו"ל ואין דם מניי זהו אמרינן השתא אחי ומכי אחי צדקה לחלוק מעיקרא הוה אישתכח: רבי חנינא כן אנטויגוס אומר נשים שאמרו חכמים דיון שעתן. כולומר נשים שאמרו חכמים דיון שעתן כמתן כראייתן לעממה מכאן נ"ה י"ב שנה. מכאן ולהבא: על יד מעט לעת ועל יד מועט. על יד מעט לעת ועל יד מפקידה לפקידה: שמומה לזימה. מנחת לשמש: אחד לו. שמקנה זו צענמו: והתפנה שבה זרע. ואפי' דלאחר תשמיש נמי לא ליהוי כפקידה קמ"ל: ואי צניס אימא. לעולם חד לפני תשמיש וחד לאחר תשמיש ואפי' הרי זו כפקידה אלאחר תשמיש למה קאי. והא' עד שלפני תשמיש למה הוזכר מתניין תרמי קמי ושאמועיין תנא דמתניין דשני בדיקות אכרובה רבנן וה"ק ושמשות צעדים כלומר

וברייתא דברי הכל ולוקמא איפכא בין דאיכא לאוקמי לקולא ולחומרא לחומרא מוקמינן קמיני שאם טראה שלא בשעת וסתה מטמאה מעת לעת טעמא דאשה שיש לה וסת הוא דפליגי רבנן בין כתמיה לראייתה הא שאר נשים שאמרו חכמים דיון שעתן כתמן כראייתן מני רבי חנינא בן אנטויגוס היא דאמר רב יהודה אמר שמואל משום רבי חנינא בן אנטויגוס כ"ל הנשים כתמן טמא למפרע יונשים שאמרו חכמים דיון שעתן כתמן כראייתן חוץ מתינוקות שלא הגיע זמנה לראות שאפילו סדינין שלא מלוכלכין בדם אין חוששין לה וכו' אית ליה לרבי חנינא כתם כלל והתניא כל הנשים כתמן טמא ונשים שאמרו חכמים דיון שעתן כתמן טמא ר' חנינא בן אנטויגוס אומר נשים שאמרו חכמים דיון שעתן אין להן כתם מאי לאו אין להן כתם כלל לא אין להן כתם למפרע אבל יש להן כתם מכאן ולהבא מכלל דתנא קמא סבר אפי' למפרע אין ר"מ היא דמחמיר גבי כתמים דתניא כל הנשים כתמן טמא למפרע ונשים שאמרו חכמים דיון שעתן כתמן טמא למפרע דר"מ רבי חנינא בן אנטויגוס אומר נשים שאמרו חכמים דיון שעתן כתמן כראייתן ותינוקות שהגיע זמנה לראות יש לה כתם יושלג הגיע זמנה לראות אין לה כתם ואימתי הגיע זמנה לראות ימשיגעו ימי הנעורים: והמשמשת בעדים כו': אמר רב יהודה אמר שמואל יעד שלפני תשמיש אינו מועט כפקידה מ"ט אמר רב קטינא מתוך שמהומוה לביתה וכו' מהומוה לביתה מאי הוי מתוך שמהומוה לביתה אינה מכנסת לחורין ולסדקין תנא המשמשת בעדים הרי זו כפקידה מאי לאו חד לפני תשמיש וחד לאחר תשמיש לא אידי ואידי לאחר תשמיש ואחד לו ואחד לה כדתינן ב' דרך בנות ישראל משמשות בשני עדים אחד לו ואחד לה האי מאי אי אמרת בשלמא חד לפני תשמיש וחד לאחר תשמיש איצטרך סד"א מתוך שמהומוה לביתה לא ברקה שפיר קמ"ל הרי זו כפקידה אלא אי אמרת אידי ואידי לאחר תשמיש פשיטא מהו דתימא שמא תראה טפת דם בחדרל ותחפנה שכבת זרע קמ"ל ואיבעית אימא ישתי בדיקות אצרכובה רבנן חד לפני תשמיש וחד לאחר תשמיש וכו' קמיני הרי זו כפקידה אלאחר תשמיש והא המשמשת קמיני תני ומשמשת: מבעטת על יד מעת לעת: השתא מעת לעת מבעטת מפקידה

פירוש השתא מעת לעת דפשעה ולא צדקה שחית כי צדקה ערצית ומלאה עמאה צדיקה של להרים דלאחר תשמיש מיעטה דלא מטמאה מעת לעת כל שכן כשצדקה שחית ולא פשעה כלום דממעטת דלא מטמאה משחית:

מסייע

השתא מעת לעת הוה ממעטת פקידה זו עדשים: מפקידה

מזוה עליה לשמש צעדים ואע"פ שיש לה וסת הרי זו כפקידה הוה דלאחר תשמיש: והא המשמשת קמיני. דלאו לשון חובה הוא אלמא חדא קמיני ומשום הרי זו כפקידה נקט לה וה"ק ואשה המשמשת צעדים הרי זו כפקידה וקמא נמי קאי דאי אכתרה לחודה ראשון למה הוזכר: שני ומשמשת. ותתי מילי נינהו וה"ק מזוה עליה לשמש צעדים והרי זו כפקידה אכתרה וקמא לא נקט ליה אלא לאשמעיין דמזוה לצדוק קודם תשמיש: השתא מעת לעת.

ב א מיי פ"ט מילכות איסורי ביאה הלכה ג ופ"ג מילכות משכב ומושב הלכה ז:
בא ב מיי פ"ט מילכות איסורי ביאה הלכה ה ופ"ג מהל' משכב ומושב הלכה ח:
בב ג מיי פ"ט מהל' איסורי ומושב הלכה ט ופ"ג קא טו"ש י"ד סימן קל סעיף ז:
בג ד מיי פ"ט מהל' מילכות אישות הלכה א סנא ג טו"ש י"ב וסימן קפט סעיף ח:
כד ה מיי פ"ט מהל' משכב ומושב הלכה ד:
כה ו מיי פ"ט מילכות איסורי ביאה הלכה טו סנא לאון קא טו"ש י"ד סימן קפ"ו סעיף ז:

בא ב מיי פ"ט מהל' מילכות אישות הלכה א סנא ג טו"ש י"ב וסימן קפט סעיף ח:

כד ה מיי פ"ט מהל' משכב ומושב הלכה ד:

כה ו מיי פ"ט מילכות איסורי ביאה הלכה טו סנא לאון קא טו"ש י"ד סימן קפ"ו סעיף ז:

כז א מיי פ"ט מהל' מילכות אישות הלכה א סנא ג טו"ש י"ב וסימן קפט סעיף ח:

כח ב מיי פ"ט מהל' מילכות אישות הלכה א סנא ג טו"ש י"ב וסימן קפט סעיף ח:

כט ג מיי פ"ט מהל' מילכות אישות הלכה א סנא ג טו"ש י"ב וסימן קפט סעיף ח:

ל א מיי פ"ט מהל' מילכות אישות הלכה א סנא ג טו"ש י"ב וסימן קפט סעיף ח:

לא ב מיי פ"ט מהל' מילכות אישות הלכה א סנא ג טו"ש י"ב וסימן קפט סעיף ח:

לב ג מיי פ"ט מהל' מילכות אישות הלכה א סנא ג טו"ש י"ב וסימן קפט סעיף ח:

לג ד מיי פ"ט מהל' מילכות אישות הלכה א סנא ג טו"ש י"ב וסימן קפט סעיף ח:

לד ה מיי פ"ט מהל' מילכות אישות הלכה א סנא ג טו"ש י"ב וסימן קפט סעיף ח:

לה ו מיי פ"ט מהל' מילכות אישות הלכה א סנא ג טו"ש י"ב וסימן קפט סעיף ח:

לו ז מיי פ"ט מהל' מילכות אישות הלכה א סנא ג טו"ש י"ב וסימן קפט סעיף ח:

לז ח מיי פ"ט מהל' מילכות אישות הלכה א סנא ג טו"ש י"ב וסימן קפט סעיף ח:

לח ט מיי פ"ט מהל' מילכות אישות הלכה א סנא ג טו"ש י"ב וסימן קפט סעיף ח:

לט י מיי פ"ט מהל' מילכות אישות הלכה א סנא ג טו"ש י"ב וסימן קפט סעיף ח:

לכא י"א מיי פ"ט מהל' מילכות אישות הלכה א סנא ג טו"ש י"ב וסימן קפט סעיף ח:

לכב י"ב מיי פ"ט מהל' מילכות אישות הלכה א סנא ג טו"ש י"ב וסימן קפט סעיף ח:

לכג י"ג מיי פ"ט מהל' מילכות אישות הלכה א סנא ג טו"ש י"ב וסימן קפט סעיף ח:

לכד י"ד מיי פ"ט מהל' מילכות אישות הלכה א סנא ג טו"ש י"ב וסימן קפט סעיף ח:

לכה י"ה מיי פ"ט מהל' מילכות אישות הלכה א סנא ג טו"ש י"ב וסימן קפט סעיף ח:

לכז י"ו מיי פ"ט מהל' מילכות אישות הלכה א סנא ג טו"ש י"ב וסימן קפט סעיף ח: